گذر

معاون وزیر راه‌وشهرسازی خبر داد:

کاهش آلاینده‌ها با بهره‌برداری از آزادراه حرم تا حرم

● معاون وزیر راه‌وشهرسازی گفت: توجه به کاهش آلاینده‌های زیست‌محیطی با بهره‌برداری از آزادراه حرم‌تاحرم، نهادینه‌سازی مسوولیت اجتماعی در پروژه‌های حمل‌ونقل کشور که همان ارج‌نهادن به مسایل اجتماعی، اقتصادی و زیست‌محیطی محسوب می‌شود، در شرکت ساخت‌وتوسعه در حال اجرایی‌شدن است.به گزارش روابط‌عمومی شرکت ساخت‌وتوسعه زیربناهای حمل‌ونقل کشور، علی نورزاد با اشاره به افتتاح آزادراه حرم‌تاحرم، حدفاصل قم- گرمسار در این هفته اعلام کرد: افتتاح این محور تاثیر قابل‌توجهی در کاهش ترافیک مسیر و ایجاد محوری برای هدایت ترافیک خودروهایی که از جنوب‌غرب و غرب کشور قصد عزیمت به مشهد مقدس را دارند به خارج از پایتخت خواهد داشت و نقش موثر آن در کاهش آلاینده‌های زیست‌محیطی، به‌ویژه در تهران و کاهش ترافیک محور قم و تهران از مزایای ویژه این طرح است. نورزاد با تاکید بر اینکه یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های مسوولان در دولت تدبیر و امید در حال حاضر توجه به محیط‌زیست و کاهش گازهای گلخانه‌ای است، گفت: در همین راستا ما نیز در توسعه زیربناهای حمل‌ونقل به این مهم توجه ویژه داریم، یعنی مسوولیت اجتماعی مهندسان، یکی از راهبردهای ما در توسعه زیرساخت‌های حمل‌ونقل است.

توضیح بانک ایران‌زمین درباره حکم توقیف اموال این بانک

● **ایسنا:** به‌دنبال انتشار اخباری مبنی‌بر توقیف اموال بانک ایران‌زمین توسط یک شرکت، مدیرعامل این بانک، رسانه‌ای‌شدن این موضوع را درحالی که ۸۰درصد طلب آنها پرداخت شده است، غیرحرفه‌ای عنوان کرد. سیدکمال سیدعلی درباره انتشار اخباری در برخی رسانه‌ها از قول وکیل‌مدافع شرکت توسعه تجارت بین‌الملل وابسته به بانک سپه مبنی‌بر اینکه شعبه ۱۹ مجتمع قضایی شهیدبهشتی، بانک ایران‌زمین را با شکایت این شرکت به توقیف اموال محکوم کرده است، گفت: دوسال پیش با توجه به مساله‌ای که پیش آمد حکم توقیف اموال از سوی دادگاه صادر شد اما اکنون عمده طلب این شرکت پرداخت شده و نیازی به جوسازی رسانه‌ای نبود.

بررسی چگونگی دستیابی به توسعه همراه با کرامت انسانی در گفت‌وگو با پروفسور آمیت بادوری:

حمله مستقیم به فقر ضروری است

ادامه از صفحه ۴

یک‌فرد تحصیلکرده برای این منظور وارد پروژه نمی‌شود اما دولت تضمین می‌کند تا برای فردی فقیر که نیازمند کار است، شغل تامین کند. این سیاستی نیست که بازار بتواند آن را اعمال کند، این امر غیرممکن است، بلکه این سیاست باید با مداخله دولت به اجرا درآید. در آمریکا و برخی از کشورهای اروپایی اغلب این تفکر وجود دارد که اگر کسی بیکار است، مقصر بوده و این مساله به‌خاطر ضعف شخصی اوست. به این خاطر در سخنرانی‌های مختلفی که در آمریکا و اروپا داشتم، تکرار کرده‌ام این تفکر نادرست است. کارکردن بخشی از کرامت انسانی است و افراد با کارکردن احساس می‌کنند جامعه به آنها نیاز دارد و افراد مفیدی هستند. یکی از دلایلی که برای مقصرشناختن فقرا شناخته می‌شود، این است که آنها تنبل هستند و به‌دنبال کار نمی‌روند. یکی دیگر از این استدلال‌ها نداشتن مهارت از سوی این افراد است. اما مساله این است که مهارت کافی به معنای نیاز بازار تعریف می‌شود. به‌عنوان مثال من برنامه‌ریزی ریاضیات انجام می‌دهم، اما در شهری مانند بغداد مهارت من مورد استقبال قرار نمی‌گیرد و شغلی پیدا نخواهم کرد و این به معنای آن نیست که مهارتی ندارم. کشاورزی را درنظر بگیرید که به شهر مهاجرت کرده است، مهارت این کشاورز شناخت بذر و کشت آن است، اما این مهارت مورد پذیرش بازار قرار نمی‌گیرد. حال وقتی سیاست اشتغال عمومی مطرح می‌شود، دورویکرد اصلی مدنظر قرار می‌گیرد، نخست ایجاد شغل و درآمد برای گروه‌های کم‌درآمد و فقیر و دیگری ایجاد حس و باور مفیدبودن برای جامعه در فرد. این‌دو همان حفظ کرامت انسانی و ارزشمندبودن کار است. علاوه‌بر آن، وقتی در این پروژه‌ها فعالیت مفیدی برای جامعه ایجاد می‌شود، در نتیجه باور مفیدبودن برای جامعه به فرد القا می‌شود. زمانی‌که در حال تلاش برای پذیرفته‌شدن این سیاست اشتغالزایی در هند بودم، بیش از یک‌بار نخست‌وزیر «مانموهان سینگو» و سیاستمداران دیگری را ملاقات کردم. آنها آنچه در مورد اشتغالزایی برای مقابله با فقر مطرح می‌شد را درک می‌کردند، اما به بحث کرامت انسانی بی‌توجه بودند. در حالی‌که وقتی زیگموند فروید (پدر علم روانکاوی جهان) در فاصله سال‌های۱۹۸۶ تا ۱۹۸۸ در کمیسیون اشتغال اروپا به همراه ویلی برانت (صدراعظم اسبق آلمان و برنده جایزه‌نوبل۱۹۷۱) فعالیت می‌کرد، با تحقیقات گسترده‌ای به این نتیجه رسیده بود، که کار مهم‌ترین عامل ارتباط انسان‌ها با واقعیت است. افرادی که کار خود را از دست می‌دهند، پس از یک دوره طولانی ارتباط خود را با واقعیات جامعه نیز از دست می‌دهند. پس می‌توان به این پرسش اینگونه پاسخ داد که بازار لزوما به نیازهای انسانی و آسیب‌های نداشتن کار توجهی نمی‌کند. وقتی بیکاری، فقر و نابرابری را به دست بازار بسپاریم، کشور رو به نابودی خواهد رفت.

عکس: رویه رسمی، شرق

شما در بخشی از گفته‌های خود به این مساله اشاره کردید وقتی با نخست‌وزیر وقت هند ملاقات داشتید، وی تنها بخشی از مساله را درک می‌کرد. این مساله در ظاهر بی‌شباهت به ایران نیست. در ایران هم مسوولان اقتصادی کشور گویی از حادبودن وضعیت فقر و بیکاری و عمق این فاجعه اطلاع دارند، اما عملکرد آنها این نگرانی را تایید نمی‌کند. نظر شما در این رابطه چیست؟

در مقاومت نسبت به چنین سیاست‌هایی سه‌سطح مطرح می‌شود؛ نخست در سطح سیاستمداران است. آنها نسبت به چنین برنامه‌هایی مقاومت می‌کنند، زیرا باوجود اینکه نماینده مردم هستند، نمی‌خواهند قدرت پدرسالارانه خود را از دست بدهند و باور کنند که مردم نیز می‌توانند در سرنوشت خود شریک باشند. دوم گروه بوروکرات‌ها هستند که اغلب در دستگاه‌های اجرایی حضور دارند. آنها هم نسبت به چنین برنامه‌هایی که مردم در آن شریک باشند، جبهه می‌گیرند، زیرا معتقدند تحصیلکرده هستند و آنها می‌دانند نه مردم. به نظر آنها مردم نگاه کوتاه‌مدتی دارند و اغلب فاسدند، درحالی‌که فساد در میان دستگاه‌های بوروکراتیک بیشتر دیده می‌شود تا در میان مردم. سوم آنکه نهادهای مردمی در کشور وجود نداشته یا بسیار ضعیفند که این امر نیز می‌تواند عاملی بازدارنده برای انجام پروژه‌های مردمی باشد. البته باید درنظر داشت هرکاری ایجاد کرامت انسانی نمی‌کند. وقتی فردی فقیر و روستایی را برای کار در پروژه‌ای در شهر استخدام کنید، این امر کاملا متفاوت با زمانی است که آن فرد در روستای خود کانال آبی را بکند که خود در آن جامعه ذی‌نفع آن است. وقتی فرد از نتایج کار خود بهره‌مند می‌شود، احساس غرور می‌کند. در واقع از طریق ایجاد کار مولد برای مردم در جامعه‌ای که فرد در آن ذی‌نفع است، می‌توان کرامت انسانی را ایجاد کرد، در حالی‌که اگر فرد در جامعه‌ای به دور از جامعه خود به فرض در شهر فعالیت کند، دچار خودکم‌بینی در مقابل دیگران می‌شود. طراحی این پروژه‌ها در هند توسط یک گروه منتخب صورت گرفت که این گروه با دولت کار می‌کنند که کانال ارتباطی میان جامعه مدنی و دولت هستند. من به‌طور اتفاقی قرآن را مطالعه کرده‌ام، در قرآن بسیار بر مشورت، مسوولیت و مشارکت در مسایل مردمی تاکید شده است. با توجه به اینکه ایران کشوری اسلامی است، می‌تواند از این آموزه‌ها برای ایجاد تحول در جامعه بهره ببرد.

در ایران نیز شوراهای شهر و روستا باید چنین فعالیت‌هایی را انجام دهند، اما متاسفانه این شوراها تا حدود زیادی منفعل هستند، به عقیده شما چگونه می‌توان از این شوراها در راستای ایجاد اشتغال عمومی بهره برد؟

به عقیده من وجود ذات این شوراها یک‌مزیت است. اگر این عزم وجود داشته باشد که چنین طرح‌هایی اجرا شود، دولت می‌تواند به شوراها این وظیفه را محول کند که پروژه‌هایی را براساس نیاز مردم منطقه طراحی کنند. این پروژه‌ها باید حتما پروژه‌هایی کوچک و کوتاه‌مدت باشد تا در زمان معینی به نتیجه برسد. سپس با توجه به طرح، بودجه به این شوراها تعلق بگیرد تا مسوولیت اصلی بر گردن شوراها باشد. باید درنظر داشت که می‌توان با توجه به عملکرد این شوراها، بخشی از بودجه را به آنها تخصیص داد تا اگر موفق نبودند این بودجه کاهش یافته یا حتی حذف شود. برای اثبات اینکه این طرح مناسب است، باید گفت اعداد بزرگی در آمار وجود دارد که براساس آن، اگر ۸۰درصد این شوراها نیز ناموفق باشند و فقط ۲۰درصد عملکرد مطلوب یا نیمه‌مطلوب داشته باشند، به سبب تعداد بالای شوراها، این تعداد اندک نیز می‌تواند بسیار تاثیرگذار باشد. اما اگر سیاستمداران و تصمیم‌گیرندگان در سطح کلان ناموفق باشند، هیچ‌کاری نمی‌توان کرد تا دوره بعد. از این طریق از سازوکار بازار نیز بهره گرفته می‌شود؛ به این طریق که طرح‌های موفق بودجه دریافت کرده و ادامه می‌دهند و در دوره بعد نیز رای می‌آورند و طرح‌های ناموفق حذف می‌شوند. در این طرح قصد حذف سازوکار بازار نیست، زیرا بازار هم نهاد مهمی است که انسان‌ها آن را ایجاد کرده‌اند، اما همه‌چیز را نمی‌توان به عرضه و تقاضا سپرد.

به‌عنوان آخرین پرسش، طرح اشتغال عمومی تا چه میزان می‌تواند به تقویت نهادهای مردمی منجر شود؟

به عقیده من اگر این طرح بتواند شوراهای شهر و روستا را به حرکت درآورد، خود کمک بزرگی به جامعه مردمی است. اگر به این شوراها وظیفه‌ای محول نشود، ضعیف‌وضعیف‌تر شده تا روزی که مرگ آنها فرامی‌رسد، اما وقتی دارای وظایفی برای ارتقای جامعه می‌شوند، تقویت می‌شوند. از طرفی سازمان‌های مردم‌نهاد (NGO) نیز می‌توانند توصیه‌هایی به جامعه محلی کنند تا این طرح‌ها در جامعه محلی مورد پذیرش قرار گیرد و ساکنان آنها برای مشارکت در این طرح‌ها با دولت همکاری کنند. در این صورت در ادامه این روند، جامعه مدنی نیز تقویت خواهد شد.

خبر

افزایش زمین‌خواری در شرق استان تهران

● **تسنیم:** نماینده مردم تهران، ری و اسلامشهر در مجلس گفت: زمین‌خواری نه‌تنها در شرق استان بلکه در شهرستان‌های شمالی پایتخت مانند شمیرانات به‌صورت قارچ‌گونه در حال افزایش است. لاله افتخاری در مورد وضعیت شهرستان‌های شرق استان تهران به‌عنوان محور اصلی و جولانگاه زمین‌خواران در استان تهران اظهار کرد: موج گسترده‌ای از زمین‌خواران در سالیان گذشته به‌دلیل فاصله این مناطق با پایتخت و نظارت‌های محدود تصرف اراضی ملی را در دستور کار خود قرار دادند. وی در تشریح موج زمین‌خواری در استان تهران، عنوان کرد: زمین‌خواری نه‌تنها در شرق استان بلکه در شهرستان‌های شمالی پایتخت مانند شمیرانات به‌صورت قارچ‌گونه در حال افزایش است. نماینده مردم تهران، ری و اسلامشهر در مجلس با تاکید بر اینکه آزادسازی اراضی متصرفی توسط زمین‌خواران به‌عنوان یک سیاست مهم در نقاط مختلف پایتخت اجرایی می‌شود، افزود: فرمانداری‌های شهرستان‌های شمیرانات و دماوند در این راستا عملکرد بسیار خوبی داشته‌اند.

خبر طیب‌نیا درباره «ال‌سی» داخلی

● **مهر:** وزیر امور اقتصادی و دارایی از تشکیل کارگروهی برای اصلاح آیین‌نامه گشایش ال‌سی داخلی خبر داد و گفت: نظرات این کارگروه به شورای پول و اعتبار ارایه خواهد شد. علی طیب‌نیا در حاشیه جلسه شورای گفت‌وگوی دولت و بخش خصوصی در جمع خبرنگاران گفت: آیین‌نامه مصوب شورای پول و اعتبار درخصوص نحوه گشایش اعتبارات اسنادی داخلی دچار اشکالاتی است که بر این اساس، کارگروهی در شورای گفت‌وگوی دولت و بخش خصوصی تشکیل شده است تا این آیین‌نامه را اصلاح و نظرات خود را به شورای پول و اعتبار ارایه کند. وزیر امور اقتصادی و دارایی افزود: امیدواریم با اصلاح این آیین‌نامه، شرایط استفاده از ال‌سی داخلی بیش از گذشته فراهم شود. وی از اصلاح قانون مالیات‌های مستقیم در مجلس خبر داد و تصریح کرد: اصلاح قانون مالیات‌های مستقیم در مجلس نهایی شده است، درواقع ماده۱۶۸ قانون مالیات‌های مکرر نهایی شده که در راستای آن، طرح جامع و ایجاد زیرساخت‌های اطلاعاتی لازم ایجاد خواهد شد که امیدواریم اصلاحیه آن به‌زودی برای اجرا ابلاغ شود.